

Antanas Šerėnas (1897-1947) – mokytojas, kompozitorius

Antanas Šerėnas gimė 1897 m. rugpjūčio 11 d. Linkmenyse. Baigęs Linkmenų pradinę mokyklą išvyko mokytis muzikos į Tauragnus pas vietos vargonininką V. Lopatą. 1912 m. jau savarankiškai vargonininkavo Telšių apskrityje, Lauksodžio bažnyčioje. 1917 m. persikėlė dirbti į Telšius.

Vargonininkaudamas A. Šerėnas subūrė liaudies chorą ir jam vadovavo.

1919 m. Antanas Šerėnas tarnavo Lietuvos kariuomenėje. 1921 m. Lietuvos operos teatras paskelbė operos dainininkų konkursą. A. Šerėnas dalyvavo tame konkurse ir buvo priimtas dainuoti operos chore. Ten jis susitiko su kraštiečiu Kipru Petrausku, pagrindiniu operos organizatoriumi ir vadovu.

1921 m. A. Šerėnas įstojo į Rygos Valstybinę konservatoriją ir studijavo dainavimą. Po ketverių metų dainavimo, pradėjo studijuoti dainavimo teoriją ir kompoziciją. Atostogų tarp studijų metu jis važinėjo po Lietuvą ir rinko liaudies dainas. Studijų Rygoje metais A. Šerėnas vadovavo „Rūtos“ draugijos chorui, o vėliau „Laisvės“ draugijos chorui.

1931 m. baigė Rygos Valstybinę konservatoriją ir gavo diplomą, suteikusi jam laisvo menininko-kompozitoriaus teises pagal tuo metu galiojusius Peterburgo konservatorijos nuostatus.

Grįžęs į Lietuvą apsigyveno Kaune ir įsiliejo į Lietuvos menininkų gretas. 1932 m. išvyko į Jonavą ir įsidarbino gimnazijos mokytoju. Tuo pačiu metu dirbo ir Kauno Jėzuitų berniukų gimnazijoje.

1935 m. A. Šerėnas persikėlė į Joniškį. Dirbo gimnazijoje muzikos mokytoju, suorganizavo stiprų miškų mokinių chorą.

1941 m. vasarį kompozitorius persikėlė arčiau gimtinės, į Švenčionis. Dirbdamas Švenčionių gimnazijoje, jis suorganizavo du stambius moksleivių chorus. Sunkios karo meto darbo sąlygos, prastas maistas pakirto Antano Šerėno sveikatą. 1947 metais jis mirė Švenčionių ligoninėje.

Kompozitorius ir pedagogas A. Šerėnas buvo ne tik gabus muzikas ir chorvedys, bet ir aukštos kultūros, išsilavinęs žmogus, mokėjęs keturias užsienio kalbas.

Antanas Šerėnas kūrė vokalinę ir instrumentinę muziką. Didžiausią jo kūrybos dalį sudarė lietuvių liaudies dainų harmonizacijos. Iš stambesnės formos vokalinių kūrinių minėtina kompozitoriaus kantata. Instrumentinei Antano Šerėno muzikai priklauso dar studijų metais parašyta simfoninė poema „Baltežerio paslaptys“, styginis kvartetas, dvi sonatos fortepijonui, skerco, variacijos, fortepijoniniai preliudai.

Nemažai užrašė jų melodijų, dalį pritaikė chorams, kai kurias yra parašęs solo pritariant fortepijonui. Žinomiausios A. Šerėno harmonizuotos liaudies dainos – „Arė bernelis“, Vai pakelėly“, „Oi lygus tėvo laukelis“ ir kt.